

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/383/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214208918
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2214208918.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobkyne: V. I., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXX, C., zastúpená: JUDr. Hana Kováčiková PhD., advokátka, so sídlom Nábr. arm. gen. L. Svobodu 32, Bratislava, proti žalovanému: Q. I., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXX, C., zastúpený: JUDr. Jozef Školník, advokát, so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/302/2014-257 zo dňa 30. marca 2017 v časti o náhrade trov konania (vo výroku III.), takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti o náhrade trov konania (vo výroku III.) **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyni sa priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

III. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie odsekom I. zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre k. ú. I. a to záhradný dom súp. č. XXX postavený na pozemkoch C-KN parc. č. 380/144 o výmere 77m², zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 380/163 o výmere 8m², zastavané plochy a nádvorcia a parc. č. 380/143 o výmere 596 m², orná pôda. Výrokom II. nehnuteľnosti vyporiadal tak, že nariadil predaj uvedených nehnuteľností s tým, že výťažok z predaja nehnuteľností bude rozdelený medzi účastníkov konania podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov tak, že žalobkyni pripadne podiel zodpovedajúci 1/2 výťažku a žalovanému pripadne podiel zodpovedajúci 1/2 výťažku a výrokom III. súd priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva s odôvodnením, že jej manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda dňa 6.9.2010, sp. zn. 9C/113/2010-28, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.10.2010. Od právoplatne ukončeného rozvodového konania uplynula zákonná lehota troch rokov a počas tejto doby strany sporu neuzatvorili dohodu o vyporiadaní spoločného majetku nadobudnutého za dobu trvania manželstva poukazujúc podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Žalobkyňa navrhla, aby nehnuteľnosti patriace do podielového spoluvlastníctva v pomere 1/2, boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že žalobkyni vyplatí finančnú náhradu za spoluvlastnícky podiel v sume 52.000 eur. Žalovaný súhlasil so zrušením podielového spoluvlastníctva, nesúhlasil s požadovanou výškou náhrady. Súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo strán sporu spôsobom uvedeným v § 142 ods. 1 OZ, posledná veta, podľa ktorej ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

Aj keď žalovaný prejavil záujem vec mať vo výlučnom vlastníctve a že nehnuteľnosť nechcel odpredať, nespĺnil zákonnú podmienku pre prikázanie veci do výlučného vlastníctva a nepreukázal solventnosť a ochotu žalobkyňu vyplatiť.

3. Súd prvej inštancie uznesenie v napadnutej časti o náhrade trov konania odôvodnil zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd priznal náhradu trov konania žalobkyni v plnom rozsahu, z dôvodu, že žalovaný neprejavil súčinnosť ani ochotu pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva strán sporu, úmyselne vyvolával prieťahy konania.

4. Proti tomuto rozsudku, v časti náhrady trov konania (vo výroku III.) podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že v danom prípade dňa 27.11.2014 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným písomnú dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v zmysle § 141 ods. 1 OZ. Obaja účastníci dohodu podpísali a žalobkyňa cestou svojej právnej zástupkyne dohodu predložila prvoinštančnému súdu s tým, že požiadala o prerušenie konania sp. zn. 9C/302/2014 a to na časové obdobie 9 mesiacov. Súd prvej inštancie napriek tomu, že dohoda bola platne uzavretá a obojstranne podpísaná, zo strany oboch účastníkov, vydal dňa 26.11.2015 uznesenie č. k. 9C/30/2014, ktorým konanie neprerušil. Podľa názoru žalovaného písomná dohoda o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zo dňa 27.11.2014 ostala v platnosti, nakoľko ani jedna zo strán ju nevypovedala a nič na tom nemení ani odmietavý postoj žalobkyne, pretože z neho nevyplýva, či od dohody odstupuje alebo nie. Žalovaný mal v úmysle i alternatívu, že by sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností, pre zamietavý postoj banky k jeho žiadosti o finančný úver k tomu však nedošlo. V žiadnom prípade však nespôsobil úmyselným konaním prieťahy v konaní tým, že by neprejavoval súčinnosť. V prvom rade to bola žalobkyňa, ktorá predložila dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a žiadala prerušiť konanie. Taktiež znalcovi Ing. Čepčekovi trvalo skoro rok, kým vyhotovil znalecký posudok na hodnotu nehnuteľností, avšak tento posudok nevyhovoval žalobkyni a preto ho napadla. Z pohľadu žalovaného to bola práve žalobkyňa, ktorá svojim konaním spôsobila prieťahy, nakoľko nebola ochotná akceptovať reálnu hodnotu nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a stranám sporu náhradu trov konania nepriznať.

5. K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu. Vo vyjadrení uviedla, že bola v spore úspešnou stranou, preto jej súd správne priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri uplatnení náhrady trov súd prvej inštancie správne zohľadnil správanie žalovaného. Žalobkyňa sa od r. 2011, t. j. 3 roky pred podaním žaloby pokúšala so žalobcom mimosúdne dohodnúť na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Dňa 17.1.2014 ponúkala žalovanému možnosť mimosúdneho riešenia sporu tým spôsobom, že mu ponúkla odpredaj jej vlastného spoluvlastníckeho podielu 50 % za sumu 52.000 eur, resp. ho vyzvala na predloženie protiponuky. Žalovaný na túto výzvu nereagoval, dôsledkom čoho sa žalobkyňa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva na súde. V konaní podaním zo dňa 4.6.2014 žalovaný navrhol vyporiadanie spoluvlastníctva formou spoločného odpredaja nehnuteľností a rozdelenia výťažku, keďže podľa vlastného vyjadrenia nemal dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie žalobkyne s čím žalobkyňa súhlasila. Uzatvorili spolu časovo obmedzenú dohodu o vyporiadaní spoluvlastníctva zo dňa 27.11.2014, v ktorej sa zaviazali spolupracovať po dobu 9 mesiacov. Počas trvania platnosti zmluvy žalobkyňa aktívne vyhľadala prostredníctvom realitnej kancelárie vážneho záujemcu, žalovaný však predaj zmaril neposkytnutím súčinnosti. Na pojednávaní dňa 1.12.2015 následne zmenil názor a trval na tom, že žiada prikázať podiel žalobkyne do svojho vlastníctva s tým, že ju vyplatí. Na ďalšom pojednávaní dňa 7.2.2017 žalovaný tretíkrát zmenil svoj názor a žiadal, aby súd nariadil predaj spoločných nehnuteľností. Žalobkyňa v konaní neuplatňovala žiadne nadbytočné úkony, ktoré by boli nevhodné a predražovali konanie. Argumentácia žalovaného, že podľa jeho názoru mali účastníci aj po roku 2015 postupovať podľa neplatnej dohody je nesprávna. Na záver žiadala, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. m) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach

daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nebolo dôvodné.

7. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie právoplatne rozhodol o zrušení podielového spoluvlastníctva, o nariadení jeho vyporiadania a náhrade trov konania, predmetom odvolacieho prieskumu je odvolaním napadnutá časť uznesenia o náhrade trov konania (výrok III. rozsudku).

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 30.04.2014 sa žalobkyňa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam tak, že súd prikáže nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovaného s povinnosťou žalovaného zaplatiť žalobkyňi vyrovnací podiel v sume 52.000 eur.

9. Po pripustení zmeny žaloby v časti petitu uznesením zo dňa 30.3.2017 súd prvej inštancie konal o petite, že zrušuje podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre k. ú. I. a to záhradný dom súp. č. XXX postavený na pozemkoch C-KN parc. č. 380/144 o výmere 77m², zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 380/163 o výmere 8m², zastavané plochy a nádvoria a parc. č. 380/143 o výmere 596 m², orná pôda, a toto vyporiadava tak, že nariaďuje predaj vyššie uvedených nehnuteľností s tým, že výťažok z predaja týchto nehnuteľností bude rozdelený medzi účastníkov konania podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov tak, že žalobkyňi pripadne podiel zodpovedajúci polovici výťažku a žalovanému pripadne podiel zodpovedajúci polovici výťažku. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a podielové spoluvlastníctvo vyporiadal podľa § 142 ods. 1 veta posledná OZ a o trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu v konaní.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Vo všeobecnosti platí, že žalobca má plný úspech v súdnom konaní, ak mu súd v rozsudku prizná v celosti to, čoho sa domáha v petite žaloby. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne nemal pripúšťať zmenu petitu žaloby, pretože súd je viazaný len návrhom na zrušenie podielového spoluvlastníctva, no nie je viazaný navrhovaným spôsobom vyporiadania, môže teda o návrhu na vyporiadanie spoluvlastníctva rozhodnúť aj iným spôsobom, ako to navrhujú strany sporu.

12. Podstatným v danej veci je, že medzi stranami nedošlo v konečnom dôsledku k dohode. Ak súd prvej inštancie spor strán ukončil autoritatívnym rozhodnutím a vyhovel žalobe v tom smere, že podielové spoluvlastníctvo zrušil a vyporiadal ho, platí, že žalobca bol v konaní úspešný a patrí mu plná náhrada trov konania (ak tu nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné náhradu trov konania úspešnému žalobcovi nepriznať, na čo však žalovaný nepoukazoval). Je opodstatnené tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalovaný neprejavil dostatok súčinnosti k vyriešeniu sporu medzi stranami a v konečnom dôsledku počas konania neprišlo k predaju nehnuteľností, ktoré zabezpečila žalobkyňa. Je po právnej stránke irelevantné, že strany uzavreli dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva dňa 27.11.2014, na ktorú poukazoval žalovaný, pretože v dohode sa strany zaviazali len spolupracovať na odpredaji nehnuteľnosti. Ak ju do rozhodnutia súdu nerealizovali, resp. ak žalobkyňa nezobrala žalobu späť v dôsledku uzavretej dohody, súd takouto dohodou nebol viazaný (nebránila mu pokračovať v konaní) a o návrhu žalobne bolo jeho povinnosťou rozhodnúť. K posudzovaniu úspechu pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva z pohľadu náhrady trov konania poukazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 M Cdo 10/2012 zo dňa 26. júla 2012, podľa ktorého ak podielový spoluvlastník dosiahol v súdnom konaní zrušenie podielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu s presne takým spôsobom vyporiadania, na akom sa márne pokúšal s druhým spoluvlastníkom dohodnúť a aký následne navrhol v súdnom konaní, bol v súdnom konaní v plnom rozsahu úspešný.

13. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP.

14. Žalobkyňa má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania

rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).